

Védj Meg Láng

Dalriada

Védj meg láng
Erdő mélye rejt el
Nem vezet út, nehogy
Így érjen el a végzet

Nézz hát rám!
Bánat nem felejt el
Szép Daliám
Hol lellek hát meg Téged?

Elmúlt tán...
Minden mi dalban éled
Éj viharán
Elvesztem végleg lépted

Bújtass, Láng!
Bánat kínja éget
Szép Daliám
Hol lellek hát meg Téged?

Védj meg Fény a gonoszoktól!
Álmaimban izzó máglya
Dallamod él, bűt messze űz
Sose érjen véget az ének!

Anyám, anyám, édes jó Anyám
Te voltál az én szerető dajkám
Születésem napján, jaj de nagyon örültél
Katonának mégis fölneveltél
Világ, világ, idegen, nagy világ
Eső nélkül nem nyílik a virág
Rózsám szíve meghasad a magánytól
Búcsú nélkül vágtattam el a Babámtól

Járom az utat
Az ismeretlen előtttem
Szép vitézemet
Kutatja szárnyaló énekem
Ó, az én szívem mindig ilyen marad
Őszinte, hűséges, szerelmes és szabad
Ültünk zsongó tavaszkor
Nagy tölggy tövében
Énekeltünk selymes fűben
Madárka szívében
Néztük a Napot
És lelkünk megtelt vele
Merítettünk kék vízből
Hol csorog hegynek ere

Vén világból hajt csak egyre
Fáklyafény táncol nevetve
Naplemente égre festve
Otthont mutat a fény
Gonosz átok vére verje
Köd, ború elűzve messze
Nóta szárnyra, harc feledve
Otthont mutat a fény

Védj meg Fény a gonoszoktól!
Álmaimban izzó máglya
Dallamod él, bűt messze űz
Sose érjen véget az ének!